

ASSAR
ART
GALLERY

نگارخانه اسرا

www.assarartgallery.com

تهران، کوی خلیل‌آباد، خیابان بارفوشان، کوی بروفسن، شماره ۱۶
کد پستی ۱۵۸۳۶ تلفن: ۸۸۳۲۶۶۸۹ فکس: ۸۸۳۴۳۹۴۷

16 BARFOROUSHAN ALLEY,
IRANSHAHR ST., KARIMKHAN ZAND ST.,
15836 TEHRAN-IRAN.
PHONE: (+9821) 88326689
FAX: (+9821) 88343947
info@assarartgallery.com

"خاطرات منهدم" *Destroyed Memories*

Payam Mofidi

1980 Tehran, Iran Education 2009 MA, Animation, L'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (EnsAD), Paris, France 2005 BA, Graphic Design, Azad University, Tehran, Iran Selected Group Exhibitions 2012 Ville Imaginaire, Les Territoires Gallery, Montreal, Canada 2011 Iran via Video Current, Thomas Erben Gallery, New York, USA 2011 Pulso Iraniano Iranian Contemporary Art, Oi Futuro Cultural Center, Rio de Janeiro, Brazil 2011 Aubette, Strasbourg, France 2010 Maison de Métallos, Paris, France 2009 Paris 18th District's Town Hall, Paris, France 2005 Aban Gallery, Tehran, Iran 2004 6th Painting Biennial, Tehran Museum of Contemporary Art, Tehran, Iran 2001 Tarahan Azad Gallery, Tehran, Iran Festivals 2012 Festival des Art, Montreal, Canada 2011 Without Borders Film Festival, Rome, Italy 2011 Cologne OFF, Arad Art Museum, Arad, Romania 2010 Temps d'images, La ferme du Buisson, France 2010 Animation Festival, Yokohama, Japan 2010 Rythmetic, International Festival of Experimental Animation, Begles, France 2010 Projection in the Short Films evening, Prague, Czech Republic 2010 Projection in the Short Film evening "Iran Vs (Iran etc.)", Istanbul, Turkey 2008 Clermont – Ferrand Short Film Festival, Clermont – Ferrand, France Grants, Prizes and Awards 2012 M.A.I.-PRIM Grant for video installation together with Ilia Firouzabadi, Montreal, Canada 2010 Jury Special Prize, "Rythmetic" International Festival, Begles, France Short Films 2009 Animated short film "Poéticide", L'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (EnsAD), France 2006 Animated short film "Subito" with synchronized music, L'Ecole Nationale Supérieure des Arts Décoratifs (EnsAD), France

پیام مفیدی

۱۳۵۹ تهران، ایران تحصیلات ۱۳۸۸ فوق لیسانس انیمیشن، مدرسه ملی آرت دکو، پاریس، فرانسه ۱۳۸۴ لیسانس گرافیک، دانشگاه آزاد، تهران، ایران نمایش های برگزیده ۱۳۹۱ گالری لتریتور، مونترال، کانادا ۱۳۹۰ گالری توماس ارین، نیویورک، آمریکا ۱۳۹۰ مرکز فرهنگی آی فوتورو، ریو دو ژانیرو، برزیل ۱۳۹۰ آبت، استراسبورگ، فرانسه ۱۳۸۹ مژون دو مالتلوس، پاریس، فرانسه ۱۳۸۸ شهرداری منطقه ۱۸ پاریس، پاریس، فرانسه ۱۳۸۴ گالری آبان، تهران، ایران ۱۳۸۳ ششمین بینال نقاشی، موزه هنرهای معاصر تهران، تهران، ایران ۱۳۸۰ گالری طراحان آزاد، تهران، ایران جشنواره ها ۱۳۹۱ جشنواره هنر، مونترال، کانادا ۱۳۹۰ جشنواره فیلم بدون مرز، زم، ایتالیا ۱۳۹۰ جشنواره موزه هنر آراد، آراد، رومانی ۱۳۸۹ جشنواره تصاویر زمان، لاقم دو و بوسون، فرانسه ۱۳۸۹ منتخب در مسابقه ریتمیک، جشنواره بین-المللی انیمیشن خلاق، بکل، فرانسه ۱۳۸۹ جشنواره انیمیشن در موسسه فرانسه و زبان، یوکوهاما، ژاپن ۱۳۸۹ اکران در جشنواره فیلم کوتاه "ایران در مقابل ..."، استانبول، ترکیه ۱۳۸۷ جشنواره فیلم کوتاه کلک مون - فقان، فرانسه ۱۳۸۷ کار عملی در قسمت طراحی و صحنه-آرایی برای چیدمان ویدئو "آف" بخشی از جشنواره مدرسه ملی آرت دکو، فرانسه فیلم های کوتاه ۱۳۸۸ انیمیشن کوتاه شاعر کشی، مدرسه ملی آرت دکو، پاریس، فرانسه ۱۳۸۵ انیمیشن کوتاه سوییتو و موزیک متن، مدرسه ملی آرت دکو، پاریس، فرانسه

شماره ۵ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۲۸×۱۹ سانتی متر، ۱۳۸۹
No.5 from the Destroyed Memories series, ink on paper, 28x19 cm, 2010

شماره ۱ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۲۸×۱۹ سانتی متر، ۱۳۸۹
No.1 from the Destroyed Memories series, ink on paper, 28x19 cm, 2010

شماره ۶ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۲۸×۱۹ سانتی متر، ۱۳۸۹
No.6 from the Destroyed Memories series, ink on paper, 28x19 cm, 2010

شماره ۴ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۲۸×۱۹ سانتی متر، ۱۳۸۹
No.4 from the Destroyed Memories series, ink on paper, 28x19 cm, 2010

شماره ۱۱ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۱۰۰×۱۴۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.11 from the *Destroyed Memories* series, ink on paper, 100x140 cm, 2011

شماره ۹ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۵۶×۷۶ سانتی متر، ۱۳۸۹
No.9 from the *Destroyed Memories* series, ink on paper, 56x76 cm, 2010

شماره ۱۰ از مجموعه خاطرات منهدم،
جوهر روی کاغذ، ۵۶×۷۶ سانتی متر، ۱۳۸۹
No. 10 from the *Destroyed Memories* series,
ink on paper, 56x76 cm, 2010

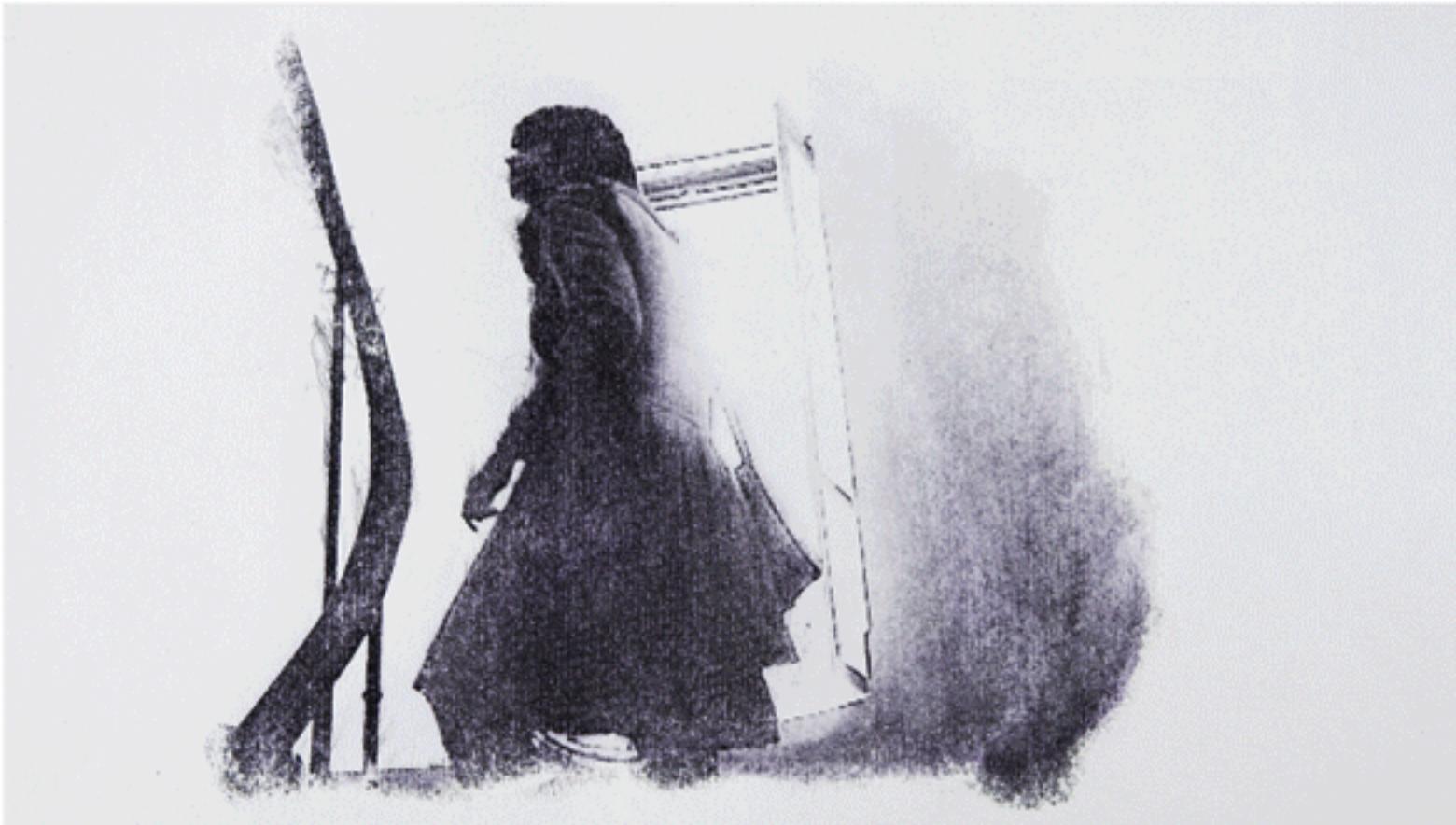
شماره ۱۳ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۱۰۰×۱۴۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.13 from the *Destroyed Memories* series, ink on paper, 100x140 cm, 2011

شماره ۱۲ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۱۰۰×۱۴۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.12 from the *Destroyed Memories* series, ink on paper, 100x140 cm, 2011

شاعر کشی (تصویر ثابت)، اینیشن ویدئویی، "۱۱'-۲۳'"، ۱۳۸۹، ۱۱'-۲۳'، ۲۰۱۰
Poéticide (Video Still), Black & White Video Animation, 11'-23", 2010

شماره ۱۴ از مجموعه خاطرات منهدم، جوهر روی کاغذ، ۱۰۰×۱۴۰ سانتی متر، ۱۳۹۰
No.14 from the *Destroyed Memories* series, ink on paper, 100x140 cm, 2011

Payam Mofidi is an Iranian Artist, Filmmaker and dare I say Poet, who has taken the idea of experimentation a step further. His film "Shaer Koshi" produces a harmony between arts worthy of Wagner and John Cage. Richard Wagner introduced the idea Music of the Future or "Zukunftsmusik" in which he proposed a harmony between music, performance and poetry, this unity was picked up by many artists throughout the ages who tried to paint music, or perform poetry; later on John Cage produced shows inspired by colour theory to show visual spectacle, with flow of poetry and sound.

The marriage of visual, poetry and sound in Payam's film is so well structured that one is happily lost in a sea of pure emotion, relinquishing any and all fatigue and exhaustion caused by daily life and just swim in the poetic journey devoid of introduction or conclusion. It is so refreshing for an artwork not to demand any mindless concentration which would surely diminish any creativity on the part of the viewer, and allow one to be swept away by the beauty of the piece and travel back in one's mind to the memories that had given birth to all unprecedented and unparalleled previous beauties.

Payam Mofidi's collection of paintings under the title "Destroyed Memories" evoke qualities reserved and indeed found in previously morally poignant work of such great artists as Goya and Murillo, not in terms of style but in the spirit they are envisaged. There are hints of great personal and universal woes lurking beneath the ink, paint and lines which allow the viewer to intimately find connection with each image. That ever unprecedented, undying search for beauty, which at first might elude our grasp when confronted with these paintings, nevertheless manage to surface consciously or unconsciously after a while and we find ourselves beguiled by the idea that yes we are also dealing with that human, fine and fragile notion of memories, and yes for us too most of these fragmented flashbacks are drenched in sorrow and heartache.

When faced with an event involving us, we employ that defence mechanism that through years of training and evolution has been designed to protect us. These preparations which do begin in childhood proceed to allow us adapting to any situation no matter how difficult or horrifying the consequences might seem, and so we deal with them and in most instances triumph in overcoming the predicaments at hand. However, something remains with us from each experience at times buried so deep that we fail to recount them later on no matter how hard we try, yet they do remain in our unconscious and our conducts are dictated by them, influencing our decisions. In similar vein we deal with love, passion and loss. What we find beautiful can be forgotten until we come across another beautiful being, subject or image. These memories do resurface in patchy, at times unsettling forms when we are faced with an image, sound or sequences of words and in turn produce in us such a euphoric feeling that we are compelled to see the event as momentous, not because we remember fears and dangers we had encountered, but because we feel ashamed of the fact we had forsaken them.

Payam Mofidi's work manage to trigger such effects in our minds through his use of universally relevant images, and also the medium and style he has chosen to present his work in. The pieces awaken in us our hidden human unconscious in a dreamy, unparalleled, exceptional manner, and we remember our own lives and our own memories and we can relate to the artist and his pain, not at the hand of injustice, but because of our own shortcomings. We find beauty in them, even though at first sight we are faced with disfigurement, however soon we realize these disfigurements are disjointed sections of our memory coming back to help us make better, wiser and more informed decisions.

Taymaz Valley

پیام مفیدی هنرمند، فیلم ساز و با جرأت می توان گفت شاعر ایرانی است که ایده‌ی تجربه‌گری رایک قدم فراتر برده است. در فیلم شاعر کشی او، هماهنگی میان هنرها را می توان از جنس آثار واگنر و جان کیج دانست. ریچارد واگنر ایده‌ی "موسیقی آینده" یا Zukunftsmausik را رواج داد که در آن هماهنگی میان موسیقی، اجرا و شعر را مطرح کرد. از آن پس، هنرمندان بسیاری در طول تاریخ که بر آن بودند موسیقی رانقاشی و شعر را اجرا کنند، این یگانگی را بکار گرفتند. بعدها، جان کیج، برای نشان دادن جلوه‌های دیداری توأم با شعر و صدا بر صحنه، با الهام از تئوری رنگ، نمایش هایی خلق کرد.

پیوند میان تصویر، شعر و صدادر فیلم پیام آن قدر محکم است که می توان به راحتی در دریایی از احساسات خالص، رهاز همه خستگی‌های ناشی از زندگی روزمره، غرق و دراین سفر شاعرانه، خالی از هر مقدمه و پایان، شناور شد. بسیار خوشایند است اثری هنری اصراری بر تمرکز بیهوده‌ای که بی گمان قوه تخیل مخاطب را دست کم می گیرد نداشته باشد و در عوض، به او اجازه دهد تحت تأثیر زیبایی اثر قرار گرفته و در ذهن خود به گذشته سفر کند و به خاطراتی بازگردد که سرچشمه تمام زیبایی‌های بی همتا و بی سابقه‌ی گذشته بوده است.

مجموعه‌ی نقاشی‌های پیام مفیدی با عنوان خاطرات منهدم، کیفیت‌های مستر در آثار (از منظر اخلاق) اندوهبار هنرمندان بزرگ گذشته چون گویا و موریلو را تداعی می کند؛ البته کیفیت‌هایی که در حال و هوای آثار مسترنده و نه در تکنیک آن‌ها. در پس جوهر، رنگ و خطوط این آثار، ردهایی از اندوه شخصی و همگانی نهفته است که موجب می شود مخاطب ارتباطی صمیمانه با تک تک این آثار برقرار کند. جستجوی بی همتا و جاودانه‌ی زیبایی که ممکن است در مواجهه نخست با این نقاشی‌ها دریافت مارا از مسیر منحرف کند، در نهایت پس از مدتی به طور خودآگاه یا ناخودآگاه عیان شده و به خود می آیم که آری ما هم با همان ادراک انسانی، ضعیف و شکننده سروکار داریم و برای ما هم اغلب این بازپس نگری‌های تکه تکه غرق در غم و اندوه اند.

در مواجهه با رویدادی که مارابه خود مشغول کرده است، مکانیسم دفاعی را که طی سالیان تکامل و آموزش برای محافظت از مطراحی شده است بکار می گیریم. این آماده‌سازی‌ها که از دوران کودکی آغاز شده اند موجب می شوند خود را به هر شرایطی -فارغ از پیامدهای دشوار یا هولناک آن - وفق دهیم و به این ترتیب با آن کنار آییم و چه بسا در اغلب موقع در غلبه بر اوضاع نامساعد پیروز شویم. هر چند که از هر تجربه، چیزی با ما می ماند که گاهی آنقدر در درونمان عمیق دفن شده است که بعدها هر چقدر هم که تلاش کنیم، قادر به بازگویی آن نخواهیم بود اما همچنان در ناخودآگاهمان باقی می ماند و رفتارمان را تعیین کرده و بر تصمیماتمان تأثیر می گذارد. ماباعثت، اشتیاق و فقدان هم به همین ترتیب رفتار می کنیم. آن چه زیبا می یابیم می تواند تازمانی که در مقابل یک موجود، موضوع یا تصویر زیبای دیگر قرار گیریم به دست فراموشی سپرده شود. وقتی با یک تصویر، صدا یا رشته‌ای از کلمات مواجه می شویم، این خاطرات، به اشکالی چند تکه و گاهی هم مضطرب کننده بیرون می زند و در عوض در ما احساسی آن چنان سرخوش بوجود می آورند که ناچار به قبول آن به عنوان رویدادی خطیر می شویم، نه به دلیل به خاطر آوردن ترس‌ها و خطرهایی که با آن مواجه بوده ایم بلکه به دلیل احساس شرمنان از دست کشیدن از آن‌ها.

آثار پیام مفیدی بدليل بهره گیری او از تصاویری که در سراسر جهان قابل درک است و هم چنین تکنیک و شیوه‌ای که برای ارائه‌ی آثار خود برگزیده چنین تأثیراتی بر ذهنمان می گذارد. آثار او ناخودآگاه پنهان ما را با روشی روایی، بی نظری و استثنایی بیدار می کند و موجب می شود زندگی و خاطرات خود را به یاد آوریم و هنرمند و رنج او را، نه به دلیل بی عدالتی بلکه به دلیل ضعف های خودمان، درک می کنیم. هر چند در نگاه اول با بدشکلی مواجهیم، اما زیبایی را تشخیص می دهیم و به زودی متوجه می شویم که این بدشکلی‌ها در اصل تکه‌های از هم گسیخته خاطراتمان هستند که به یادمان می آیند تا به ما کمک کنند تصمیماتی بهتر، عاقلانه تر و آگاهانه تر بگیریم.

تایمaz والی